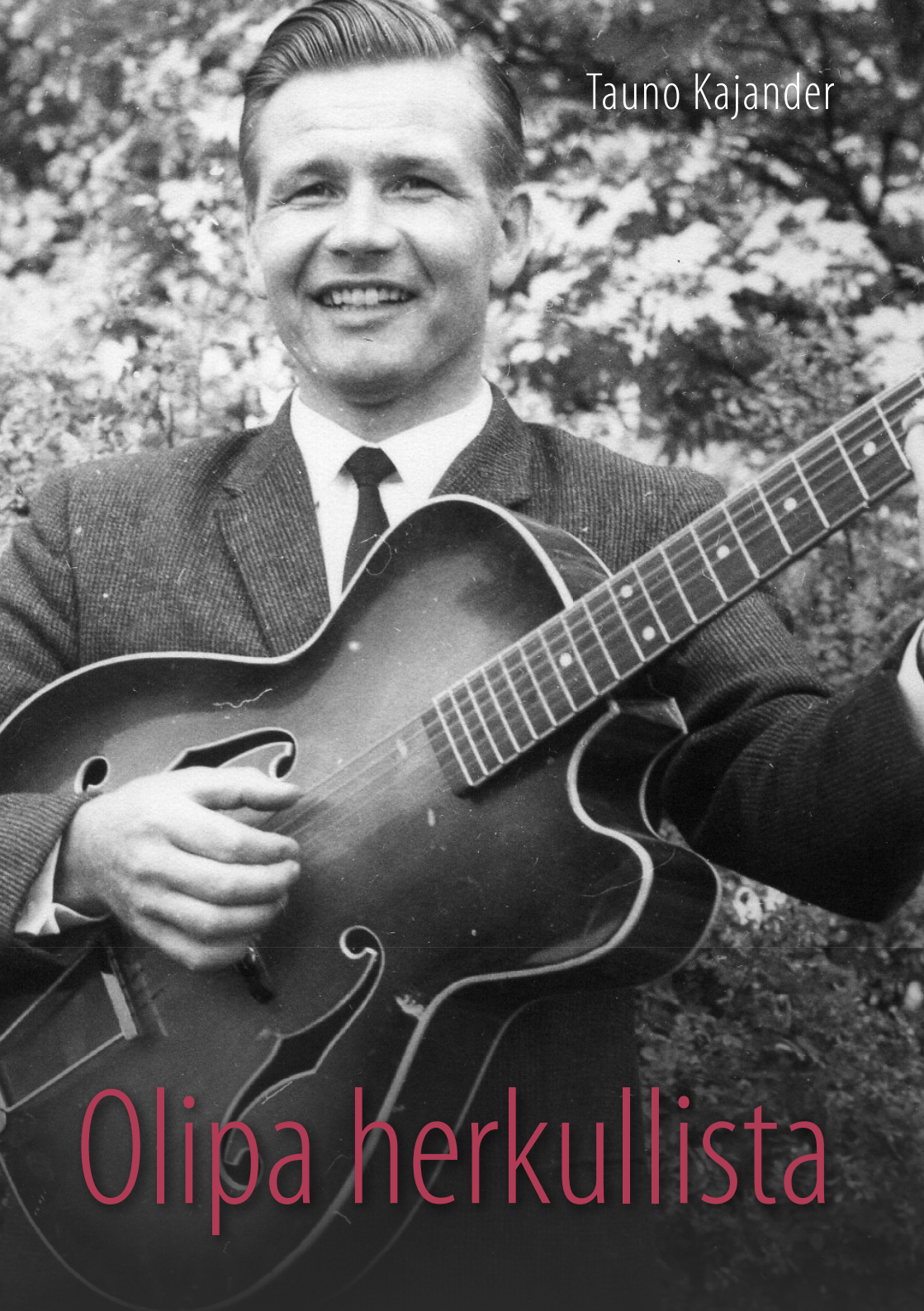

Tauno Kajander

Olipa herkullista

Olipa herkullista

TAUNO KAJANDER

Olipa herkullista

© 2016 Tauno Kajander

Päällys ja taitto: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-339-873-3

SISÄLLYSLUETTELO

1	
KOTIIN ARMEIJAN LEIVISTÄ	9
YLLÄTTÄVÄ TAPAHTUMA	10
2	
VAATIMATON KOTI	12
JÄRKYTTÄVIÄ TAPAHTUMIA	14
UUSI ELÄMÄ ALKAA	15
3	
PALUU TYÖELÄMÄÄN	17
KOKEMUS VAILLA VERTAA	18
KASVUA JUMALAN KOULUSSA	20
VAARALLINEN POLKU	21
4	
YKSIN, EIKÄ KUITENKAAN YKSIN	25
KÄÄNNEKOHTA	25
AVIOLIITTO	26
5	
MIELENKIINTOISIA TUTTAVUUKSIA	29
6	
RATKAISUN EDESSÄ	33
UUTEEN TEHTÄVÄÄN	36
7	
MUUTTO KERAVALLE	38
KOSKEMATTOMALLA ALUEELLA	39
ERILAISET MAJAPAIKAT	41

8	
SEURAKUNTATYÖHÖN	43
9	
FAKIIRI SABUH	47
EPÄTÄVALLINEN ASIAKOKOUS	48
KIPEÄ RATKAISU	49
LEIPÄTYÖ LÖYTYY	50
ONGELMIA	51
10	
ARKIELÄMÄÄ	55
11	
PITÄJÄSSÄ TOINENKIN SEURAKUNTA	59
NÄPÄYTYS	60
UUSI HAASTE	61
12	
HÄMEESSÄ	62
VOIMALLINEN ALKU	62
LUPAUS SODAN AIKANA	64
13	
LÄHETYSSAARNAAJA	67
HERÄTYKSEN TUULET	68
14	
ERIKOISIA PERSOONALLISUUKSIA	70
TYÖTOVERI	72
IHMEELLINEN PELASTUS	74
15	
UUSI ULOTTUVUUS	76
YLLÄTTÄVÄ KYSYMYS	78
AUSTRALIAN VASTAKOHTA	81

16	
JÄLLEEN UUDEN EDESSÄ	83
SEURAKUNNAN AINUTLAATUISUUS	86
17	
PAPUA NEW GUINEA	89
"HYMYN MAA"	92
18	
TYÖALUE LÖYTYY	95
"MITÄ SINÄ TÄÄLLÄ TEET"	96
19	
VALKEAKOSKELLE	99
MERKITTÄVIÄ TAPAHTUMIA	102
20	
KOKEMUKSIA SAIRAALASSA	107
TAPAUSET PERTTU	108
TODELLISTEN ELÄMÄN RIKKAUKSIEN LÄHTEELLÄ	110
21	
KATSAUS MENNEESEEN JA NYKYISEEN	114
22	
HELLUNTAIHERÄTYS EILEN, TÄNÄÄN, HUOMENNA.	120

KOTIIN ARMEIJAN LEIVISTÄ

Kävelin mietteissäni pehmeää metsätietä, joka syntyy ilman sen kummempia toimenpiteitä, kun ajetaan hevosen vetämillä kärryillä hiekkasta maata pitkin. Tie oli niin tuttu, että pystyin ajatuksissani käymään läpi sen jokaisen mutkan perille saakka. Jopa pysyvästi tiehen jääneet painanteet ja urat pystyin muistamaan ennen niiden kohdalle tuloa. Kivet, joita siinä maastossa oli vain vähän, oli helppo muistaa, samoin suurimmat katajapensaat. Sitä tietä olin kulkenut siitä lähtien, kun omin jaloin pystyin kävelemään ja jopa sitäkin ennen, sillä äiti oli joskus pienenä kuljettanut minua kantamalla tuota samaa tietä.

Armeija aika oli takana ja edessä siviilielämän tutut kuviot. Niihin palaaminen sai minut tuntemaan kuin olisin kahden tien risteyksessä. Olin palaamassa lapsuuskotiini, josta olin muutama vuosi sitten lähtenyt. Silloin olin päättänyt varjella itseäni kaikelta sellaiselta, joka turmelee ihmisen elämän. Itselleni rehellisenä oli myönnettävä, että olin epäonnistunut siinä täydellisesti. Toveripiirissä alkoholilla oli ollut merkittävä osuus ja yritin aluksi pysyä erossa heistä. Mutta nuori ihminen ei viihdy yksin, siksi ajauduinkin luonnostaan toisten mukaan. Ihanteettomassa joukossa on vaikea säilyttää korkeat periaatteet Jos ei tee samoin kuin toiset, joutuu helposti syrjimisen ja pilkan kohteeksi. Valintojen tekeminen sellaisessa porukassa on vaikeaa ja täytyy olla melkoinen hengen jättiläinen, mikäli aikoo olla menemättä toisten kanssa samaan kuralätäkköön. Minä en valitettavasti sitä ollut ja siksi toverien moraalittomuus mursi tahtoni vähitellen.

Otettuani asuintoverikseni miehen, jonka ainoat ihanteet olivat viina ja naiset, alkoi moraalinen alamäki. Olihan siinä aluksi oma viehätyksensä. Pantiin elämä risaiseksi ja uskottelimme olevamme iloisia kun tultiin kotiin, niin että aidan seipäätkin huojuivat. Fyysisen ja moraalisen krapulan aikana muisteltiin tehtyjä hölmöyksiä ja päätettiin olla enää ikinä ottamatta pisaraakaan. Mutta kun krapula oli ohi, alkoi mieli vetää kaupungille. Lähdettäessä kyllä vakuuteltiin ”ettei muuta kuin kävelylenkki ja sitten kotiin”. Yleensä kävi toisin. Askeleet johtivat vais-

tomaisesti erään pitkäripaisen oven luokse, jonka edessä toinen sanoi: "Voisimmehan me tietysti.. mennä ottamaan yksi grogi; vain yksi!"... Sitten taas seipäät huojuivat. Valitettavasti.

Huomattuani, olevani voimaton riistäytymään irti tästä kierteestä, taivuin tuskaisin sydämin elämään ja toimimaan niin kuin toisetkin, vaikken koskaan voinutkaan sydämeistäni siitä nauttia. Päin vaistoin. Mitä enemmän alkoholin ja sitä seuraavien rientojen kautta etsin elämää, sitä tyhjemmäksi elämäni tuli. Mentyäni kerran nousuhumalassa ravintolaan, jonka eteisen yksi seinä oli peiliä, menin lähelle omaa kuvaani ja kysyi itseltäni: " Kuule Tauno ...! Onko tämä elämisen arvoista elämää"? mutta jäin vastausta vaille.

YLLÄTTÄVÄ TAPAHTUMA

Suunnilleen kahdentoista ikäisenä jouduin sattumalta hengelliseen ulkoilmakokoukseen, joka pidettiin parhaan toverini kotitalon pihassa. Talon nurkan takana pysytellen, - kun en rohjennut näyttäytyä, - koin jotain merkillistä.

Tuossa kokouksessa ei saarnattu vaan laulettiin hengellisiä lauluja kitaran säestyksellä ja luettiin raamatunpaikkoja. Nuo raamatunpaikat eivät sanoneet yhtään mitään, mutta tilaisuuden ilmapiirissä oli jotain niin lämmintä ja rauhoittavaa, että jouduin lumousta muistuttavan tunteen valtaan ja kyselin mielessäni, voiko aikaisemmin niin kuivana pitämäni uskonasia sisältää jotain tällaista.

Jouduin tuohon kokoukseen, koska aamupäivällä paras kaverini oli tullut luokseni ja olimme sopineet lähtevämme korpilammelle ongelle. Onkiminen oli mieliharrastuksemme noina aikoina. Tie lammelle kulki kaverin kodin läheltä ja koska tarvittiin evästä sekä muita tykötarpeita, poikkesi kaverini niitä hakemaan kotoaan. Jäin lähistölle marjoja syömään.

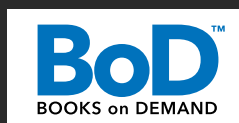
Siihen aikaan Jousipyssyt olivat erottamaton osa sen ikäisten nuorten varustusta, siksi minullakin oli sellainen mukana. Pudottauduin polvieni varaan, nojasin oikealla kädelläni pyssyyn, kurottautuen vasemmalla kädellä ottamaan vähän kauempana olevia marjoja. Saatuaani ne suuhuni, tähyilin hetken ympärilleni löytyisikö marjoja lisää. Niitä ei

Tämä ei ole romaani eikä elämäkerta. Tämä on kertomus todellisista tapahtumista, ilman "lapin lisää", joiden läpi kirjan päähenkilö on kulkenut, ja kertomus ihmisistä, joiden yhteydessä hän on lyhyemmän tai pidemmän ajan elänyt. Tapahtumat ovat olleet mielenkiintoisia, hupaisia, jännittäviä ja jopa hätkähdyttäviä. Hätkähdyttäviä, kun yliluonnollinen maailma on koskettanut ihmistä, muuttaen hänet sisimmältään kokonaan uudeksi, ja melkein kuin kädestä pitäen johdattanut kymmenien vuosien aikana turvallisesti vaikeidenkin elämänvaiheiden läpi. Matka on kulkenut, paitsi Suomen eri paikkakunnilla, myös ulkomailla, Thaimaassa, Australiassa, Papua New Guinealla, Japanissa... niistä muutaman mainitakseni. Monet matkan aikana tavatuista ihmisistä ovat olleet hyvin harvinaislaatuisia persoonallisuuksia. Löytyypä joukosta yksi ministerikin. Kirjan nimi "Olipa herkullista" ei merkitse sitä ettei sieltä myös "myrkyllistä" löytyisi, mutta sitäkin tarvitaan, että elämästä tulisi tosi herkullista. Kaiken "herkullisuuden" koristeena on vaimo, Terttu, joka on tukensa antanut niin hyvinä kuin huonoinakin päivinä. Sokerina pohjalla ovat tytär, Tuija, ja hänen lapsensa, Niina ja Perttu, sekä heidän lapsensa, Valtteri, Miro ja Roni. Kannessa olevat kuvat on otettu noin kuudenkymmenen vuoden välein. Siihen väliin sijoittuu kirjan tapahtumat.

ISBN: 978-952-339-873-3

www.bod.fi